

HOLGER GOMMESEN
FIRMAETS GRUNDLÆGGER
6. MARTS 1891 – 19. JULI 1963.

Politiimesteren i Frederiksberg Birk
Politiimesteren i Frederiksberg Birk
Nr. 5638

NÆRINGSBREV.

Efter derom fremsat Begæring meddeles der herved

HOLGER GOMMESEN,

der er født den 6. Marts 1891 i København,

Næringsbrev ~~xxxx~~ paa HAANDVÆRK

i Frederiksberg Kommune med de ifølge Næringsloven af 28. April 1931 hermed forbandne Rettigheder.

Bortfalder de til Næringsbrevet knyttede Rettigheder som Følge af Indehaverens Død eller af nogen anden ved Lovgivningen hjemlet Bestemmelse, skal Næringsbrevet (tilligemed eventuelle Duplikatemplarer) inden en Maaned tilbagelæveres hertil.

Politiimesteren i Frederiksberg Birk, den 3. Oktober 1938.

S. Jørgensen

PAATEGNINGER

x) Forsaavidt det ikke er særskilt opført i Forretningssted: Maltne Bruunsvej 2^d th.
Bekendtgørelse 14/5 1932 om Industri og
Handels- og Håndværkslovgivning

Afgr. til Kommunen
40 Kr.

Driftsregnskab for Tiden 1/1-31/12-40.

Udført Arbejde.....	Kr.	9.089,78
Indtægt ved Arbejde paa Galopbanen.....	"	370,00
Invalidepension.....	"	333,00
	Kr.	9.792,78
Køb af Materialer samt Kerosol.....	Kr.	2.483,68
Arbejdsløn.....	"	2.105,20
Leje af Lokale.....	"	100,00
Telefon, Kontor og Porto.....	"	234,50
Forsikringer. Lovpl.....	"	10,85
Renter af Laan.....	"	50,00
	"	5.064,23
	Kr.	4.727,55
Skatter.....	Kr.	532,80
Forsikringer.....	"	330,60
	"	825,85
Skattepligtig Indkomst.....	Kr.	3.901,70

=====

S T A T U S pr. 1 Januar 1941.

AKTIVER:

Kassebeholdning.....	Kr.	200,00
Bankbeholdning.....	"	25,07
Inventar.....	"	350,00
Debitorer.....	"	200,00

PASSIVER:

Laan i Statsanstaten.....	Kr.	500,00
Privatlaan.....	"	500,00
	Kr.	775,07
Balance.....	"	224,93
	Kr.	1.000,00
	Kr.	1.000,00

=====

Ovenstaaende Driftsregnskab og Status er foretaget paa Grundlag af de færdige Bøger samt de mig meddelte Oplysninger om Beholdninger, Geld, m.m.

København, P. den 1 Januar 1941.

Det første årsregnskab fra 1939 eksisterer ikke, men i 1940 var årsomsætningen ialt kr. 9.089,00 og den samlede årsindtægt var kr. 3.901,00.

Vibevej

I KAB's ejendom Vibehusene fik min far sin første lager- og arbejdsplads. Det var i 2 kælderrum som han lejede, og den ene kælder »den dybe kælder« var næsten 2 etager under jorden. Her blev cement i sække og grus i spande båret ned, fortovsfliser blev støbt i hjemmelavede træforme, og de 80 kg tunge fliser blev båret op i gården én efter én.

Tiden gik med slid og slæb, og det var svært for min far at få det hele til at løbe rundt. Efterhånden kom der mere og mere arbejde, og det skyldtes uden tvivl, at min far var et usædvanligt rart og venligt menneske, som kom godt ud af det med alle. Han opnåede hurtig en stor good-will, som er kommet os alle tilgode senere.

1940-1945

Den tyske besættelse

Så kom krigen og den tyske besættelse, og der blev hurtig mangel på alt, bl.a. cement og asfalt, som han brugte i det daglige. Men han fik nye opgaver. Kælderrum blev indrettet til beskyttelsesrum og stivet af med kraftigt tømmer, og på lofterne blev der båret sandsække op. Der blev også båret store træbaljer op til vand. I tilfælde af brandbomber var sandet og vandet beregnet til at slukke ilden. Jeg husker endnu en episode fra min drengetid. En arbejdsmand skulle sørge for vand i baljerne og havde regnet ud, hvor lang tid det tog at fylde en balje vand med en slange fra en hane i gården. Han lukkede op for hansen og satte sig til rette på køkkentrappen i stuen med en spændende bog. Han blev dog brat afbrudt i læsningen, da vandet fra loftet på 5. sal strømmede ned ad køkkentrappen og ramte ham bagi.

5

En beretning om et entreprenørfirma's virke gennem 50 år

Af Ove Gendrup

1938

Hvordan starter man for sig selv som entreprenør? Her er historien!

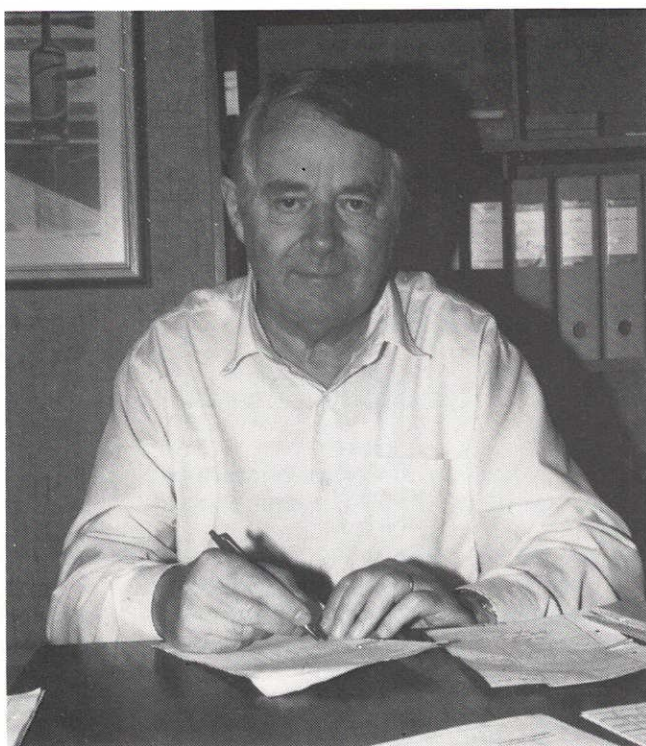
HOLGER GOMMESEN, som min far hed, havde et godt job på en sølvvarefabrik. En dag gik fabrikken fallit og min far blev arbejdsløs. Dengang var der stor arbejdsløshed, og man kunne ikke bare sådan lige gå hen og få understøttelse eller socialhjælp, som man kan i dag. Det var lidt af en katastrofe for den lille familie med 3 børn.

Min far var en flittig mand, der ikke sådan lod sig slå ud, og han fik snart noget aftenarbejde på det nu nedlagte CASINO teater, hvor han viste reklamelysbilleder i pauserne. Senere fik han et søndagsjob på Galopbanen, hvor han i mange år stod ved et tælleapparat og lukkede folk ind. Indtægterne var ikke nok til at forsørge familien, men så fik han en ide.

Han opsøgte en lang række viceværter og varmemestre rundt om på nogle ejendomme, og tilbød at afløse dem på deres fridage. Efterhånden fik han den ene dag efter den anden besat. Det var især på KØBENHAVNS ALM. BOLIGSELSKABS ejendomme ved Vibevej i Nord Vest kvarteret. Arbejdet bestod mest i at passe de store kulfyr, feje gårdspladser og fortove, rense kloakker, og evt. skifte en knust fortovsflise eller lign.

I efteråret 1938 skete der så en afgørende begivenhed. Min far blev kaldt til møde i KAB og fik at vide, at han ikke kunne fortsætte sit arbejde som hidtil. Far blev bleg, men så kom fortsættelsen. Hvis han ønskede at fortsætte måtte han fremover, som selvstændig næringsdrivende, skrive en regning til hver enkelt ejendom på det arbejde, han havde udført. Min far havde intet valg. Han fik næringsbrev og blev selvstændig entreprenør den 4. oktober 1938.

3

OVE GENDRUP

1949

Fra dametøj til lastvogn

Jeg selv kom i handelslære i et firma der handlede med damefrakker og pelse. Jeg blev udlært, men syntes nu ikke rigtig det var noget for mig.

I nogle år havde jeg samtidig passet min fars regnskaber, og bemærket en betydelig udgift til vognmandskørsel. Min far har aldrig selv haft hverken kørekort eller lastvogn. Han kørte altid rundt på cykel eller med sporvogn.

Den store udgift til kørsel gav mig en ide, og en dag foreslog jeg, at jeg selv købte en lastvogn og startede som vognmand. Først troede mine forældre det var min spøg. Jeg som havde fået en god uddannelse, havde et godt job til kr. 400,00 pr. måned, skulle ikke begynde på en så usikker tilværelse og have et »snavset« job. På trods af deres protester købte jeg en brugt lastvogn. Den var med tippelad og der skulle bruges håndkraft for at dreje det op. Vognen kostede kr. 4.000,00 og det var mange penge dengang.

Den 1. marts 1949 startede jeg som selvstændig vognmand, og jeg kom hurtigt på talefod med far og fik hans kørsel. Nogle måneder senere blev jeg gift med Ruth. Hendes far var murermester, og så var der kørsel nok til den lastvogn.

6

Pladsen på Åvendingen

1952

Det lykkedes tid efter anden at få styr på det hele og forretningen voksede stille og rolig. Det var mest asfaltarbejde og brolægning vi beskæftigede os med, men vi udførte også kloakarbejde, rensede faldstammer, udskiftede sand i sandkasser og meget mere.

Men der var et stort problem. Det var ikke let at drive en entreprenørvirksomhed fra en 2 værelses lejlighed i Vanløse, og så samtidig have en lastvogn stående parkeret om natten forskellige steder rundt om på vejene – problemet blev løst.

Åvendingen

er en sidevej til Slotsherrensvej i Rødovre. Her købte vi en villagrund for kr. 11.000,00. Ruths far var jo murermester, så vi fik snart opført et hus og en stor garage. Men den ene lastvogn blev til to, og så var der tromlen og det øvrige værktøj, og en gang imellem blev der lidt grus og nogle fliser tilovers, så vi manglede stadig plads. Det lykkedes at købe nabovens baghave og få indrettet en lille plads der, og det gik godt i nogle år, selv om det var et villakvarter.

8

1950

Kun et år efter jeg var startet fik min far en hjerneblødning. Han blev delvis lam og kunne ikke tale. Men efter et årstid kom han dog så meget til kræfter, at han kunne gå rundt med en stok og følge lidt med. Efter en kort overgangsperiode købte jeg faktisk entreprenørforretningen mod at betale en årlig ydelse til mine forældre. Jeg var 23 år, havde en brugt lastvogn, en motortromle og lidt værktøj. Jeg havde 3 mand i arbejde og ikke forstand på noget som helst vedr. vejarbejde.

1950-1952

Små episoder

Det var svært, meget svært de første par år, og jeg husker stadig nogle små episoder fra dengang.

De tørstige asfaltfolk

Ja, de orkede ikke at lægge det sidste læs asfalt ud om eftermiddagen, og så var det jo også meget lettere at bakke ind over et fortov, gennem en hæk og tippe 5 tons asfalt af i en villahave. Det blev hurtigt opdaget, der blev en vældig ballade og politiet blev indblandet. Det var ikke let at fjerne asfalten næste dag, det hele var jo brændt sammen til en stor sej masse.

Egon og sporvognene

Kl. 16.00 om eftermiddagen kørte Egon fra Amager med en lastvogn gennem Store Kongensgade for at hente sit ur (fortalte han?). Han parkerede lidt »uheldigt« netop så langt ude på vejarealet, at sporvognene ikke kunne passere, og da han efter en halv times forløb kom tilbage, holdt sporvognene hele Store Kongensgade igennem og helt ud til Østerport Station. Hele trafikken var totalt lammet og politi og Falck var lige klar til at slæbe vognen væk. Egon meldte sig omgående til politiet, og han fik besked på at køre rundt om hjørnet, så ville de komme og optage rapport. Han kørte også, men da han nu var kommet i gang syntes han, at han lige så godt kunne køre hjem, og vi hørte aldrig mere til sagen.

Vi renser tagrender

Vi fik 55 øre pr. løbende meter for at rense tagrender i 4. sals højde, og for det beløb skulle 3 mand have løn. 2 mand på taget og 1 mand på gaden til at tømme spanden. Det var en god forretning, men så en dag gik det galt — — Pludselig hang Hjalmar og svingede i tovet i 3. sals højde ud mod Enghavevej. Stor panik og politi og brandvæsen kom, men Hjalmar, der var gammel sportsmand kravlede selv op ad tovet, og i 4. sals højde svang han sig uden om tagrenden og op på taget igen. Inde på loftet stod hans bror, indviklet i div. tovværk og helt hvid i hovedet, og da Hjalmar så det udbrød han: »Blev Du bange bror-mand«.

7

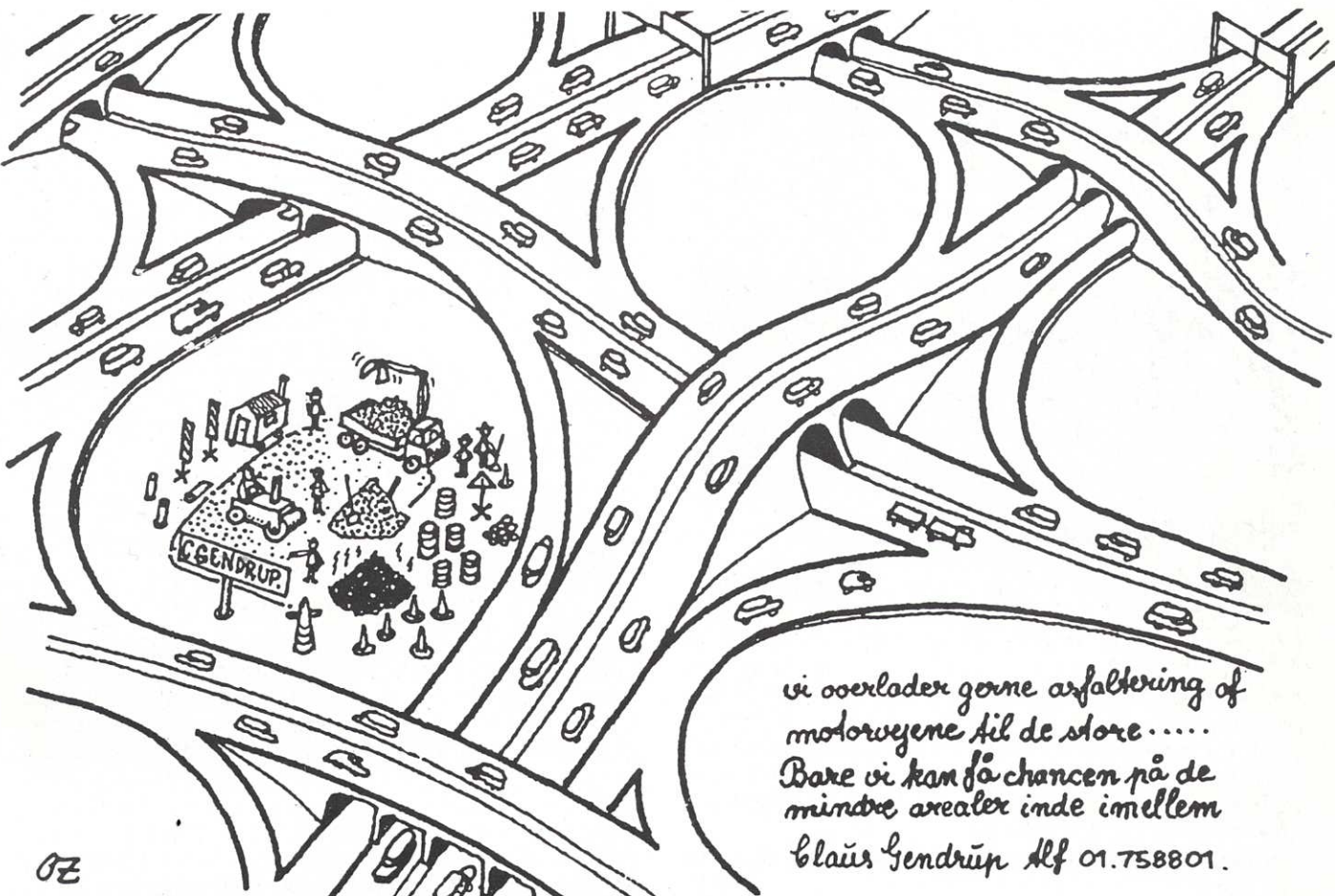
1962-1963

Kraner og radiotelefoner

Som en af de første i Danmark fik jeg monteret en kran med læssegrab på en lastvogn. Jeg fik også en radiotelefon i vognen. Dengang var det kun Taxa og politibiler der havde dette, og alle selv AP Radio der

stod for leveringen tænkte, den mand må være gal. Ved det første prøveopkald fra lastvognen kørte jeg selv med montøren. Et tryk på en knap, en lampe lyste og jeg meddelte: »Vi kører i øjeblikket rask ud ad Frederikssundsvej«. Vi ventede begge spændt på, om meldingen var gået igennem, så lød Ruths stemme pludselig højt og tydeligt: »Det er forstået, men husk nu der er fartbegrænsning«.

9

11

1983

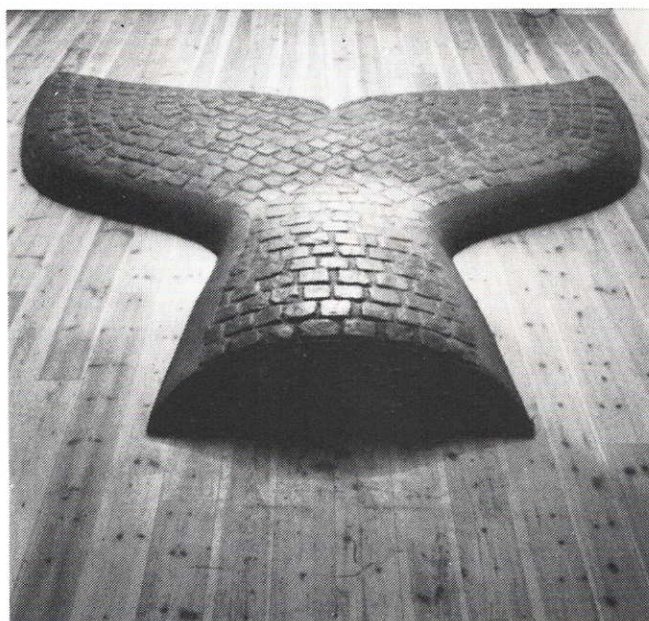
Aut. kloakmester

Claus har gået på kursus og er nu blevet aut. kloakmester.

1984

Entreprenørforeningen

Pr. 1. januar er vi blevet medlem af Entreprenørforeningen, og dette har vi siden haft megen glæde af i det daglige arbejde.

1985

Greenpeace

I København arrangerede Greenpeace en udstilling om deres aktiviteter. I den anledning »byggede« vi i udstillingshallen en »hvalhale« i granitsten og farvet beton.

13

1988

FORTALT I BILLEDER

af Claus Gendrup

RUTH GENDRUP passer bogholderiet.

MARIANNE GENDRUP ta'r telefonen.

15

CHRISTIAN POULSEN

blev ansat her d. 13.6.1952. Han er nu gået på »efterløn« men kommer stadig og passer pladsen og garagerne.

PETER GENDRUP

blev udlært som brolægger i 1976.
Han har nu arbejdet her i 10 år.

JOHN PEDERSEN

»overchauffør«
begyndte her d. 19.5.1959. Han har altid passet sine lastvogne perfekt.

17

1967 • Brøndbytoften

De to lastbiler blev til 3 og pludselig var der også 2 tromler, en traktor og en personbil. Det kneb gevaldig med pladsen, og selv om naboerne var flinke på Åveningen, vidste jeg, at det kun var et spørgsmål om tid hvor længe det kunne blive ved med at gå. Efter flere års søgen fandt vi grunden her på Brøndbytoften, og vi fik bygget dette hus, hvorfra forretningen stadig drives. Her blev indrettet oplagsplads, værksted og garager, baderum til folkene, samt kantine, kontorer og privat bolig.

Det var en stor dag da vi flyttede ind den 15. december 1967.

10

1971 Motorveje

Vi fik stadig mere asfaltarbejde, og for at nå det hele købte vi en stor asfaltudlægningsmaskine. Vi kørte med maskinen en sæson og udførte bl.a. asfaltbelægninger på ringvejene rundt om København, samt belægninger på tilkørselsramper til motorveje, og nødspor langs motorvejene. Der blev for mange kvaler når maskinen gik i stykker. Selv om det ofte kun var småting, gik der for lang tid før maskinen igen var køreklar, og tit holdt der 3-4 store lastvogne og ventede med asfalt, som ikke kunne anvendes andre steder. Sidst på året solgte vi maskinen igen.

1975 Historien om isbjørnen

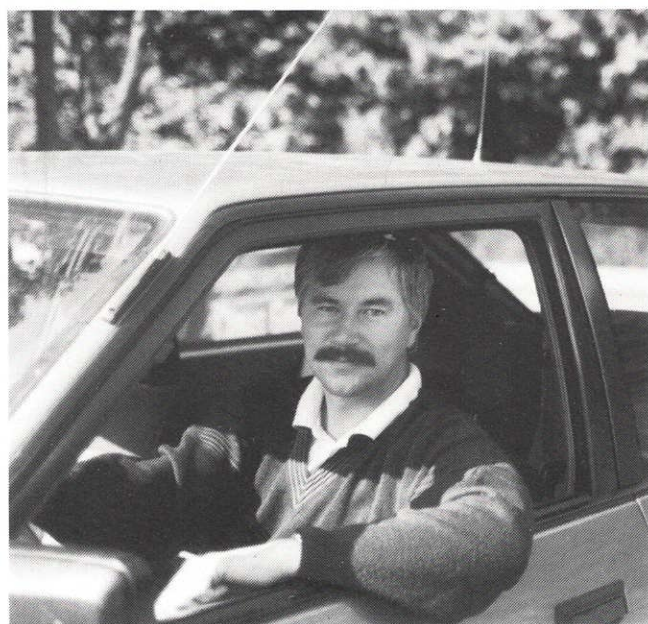
En af vore gode kunder er INSPEKTORATET FOR DE KONGELIGE HAVER, og gennem mange år har vi udført en del anlægsarbejder for dem, bl.a. i Kongens Have, Marienborg, Bernstorff Slotspark og Søndermarken. En morgenstund var vi netop begyndt på et stianlæg i Frederiksberg Have, tæt op ad Zoologisk Have. Efter kun en times forløb blev vi afbrudt og måtte flytte værktøjet. Isbjørnen havde netop fået en unge og vi lavede for megen støj, så der var fare for, at moderen slog ungen ihjel. Først efter en uges forløb fik vi lov til at fortsætte arbejdet.

1980

Claus Gendrup er oprindelig udlært som handelsmedhjælper hos VOLVO. Derefter arbejdede han her i firmaet nogle år, men begyndte så at læse videre. I januar 1980 blev han ingeniør med bygge- og anlægsarbejde som speciale, og umiddelbart efter igen ansat i firmaet.

At drive en entreprenørforretning er ikke noget 8 timers job. Lastvognene skal køre kl. 6.00 hver morgen, og ofte kommer de sidste folk først hjem kl. 18.00. Både Ruth og jeg havde tit 12 timers arbejde hver, og så gik lørdagen med regnskab. I 1980 havde vi et godt år, men det blev efterhånden for meget for os, og til sidst blev vi enige om at sælge forretningen.

Vi drøftede sagen med vores 3 børn. Claus ville gerne købe forretningen og der blev oprettet en kontrakt.

Den 1. januar 1981 overtog Claus Gendrup firmaet.

1988

Når dette år er gået er det 8 år siden Claus købte firmaet. Claus har fået sin sag for, det er nu ikke så let at drive en entreprenørforretning som »i de gode gamle dage«.

I dag stilles der store krav fra offentlige myndigheder, og der skal mange tilladelser til før man kan »stikke en spade i jorden«.

Der stilles også store krav til lastvognene, der skal have køretilladelser og fartskrivere, og det er besværligt med alle de pålæg der kommer fra offentlige myndigheder med hensyn til administration.

Men Claus har nu klaret det hele fint, og han har også i de forløbne år fået mange nye gode kunder og forretningsforbindelser.

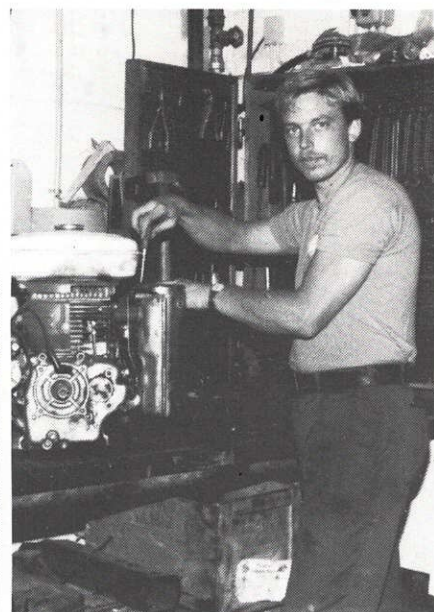
Han har også haft god hjælp af en lang række dygtige og flittige medarbejdere, der alle har deres store andel i, at det går godt.

Her på jubilæumsdagen er det mit håb og ønske, at det stadig fremover må kunne lykkes at drive virksomheden på en god og fornuftig måde, således at det gode forhold vi har til medarbejderne, og det gode samarbejde vi har med såvel kunder, leverandører og forretningsforbindelser, må kunne fortsætte mange år fremover.

Ove Gendrup

14

VÆRKSTEDET PÅ BRØNDBYTOFTEN

CARSTEN BOREN
Mekaniker

ERIK NIELSEN
Formand

16